

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 1515210778
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1515210778.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Československá obchodná banka, a. s., so sídlom Žiškova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 35 854 140, proti žalovanému: 1/ Navi Logistik, s. r. o., so sídlom Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, IČO: 44 881 584 (zmenkový platobný rozkaz voči žalovanému 1/ sa stal právoplatným a vykonateľným dňom 21.9.2015), žalovanej: 2/ G. K. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom R., XXX XX Tomášikovo, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 302.897 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/436/2015, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoZm/36/2016-138 zo dňa 26. augusta 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovanej 2/ o d m i e t a.

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 1CbZm/436/2015-123 zo dňa 15. marca 2016 rozhodol, že žalovanej 2/ oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznáva.

2. Z odôvodnenia vyplýva, že návrhom osobne podaným na súd sa žalobca domáhal vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorému súd vyhovel a vydal zmenkový platobný rozkaz č. k. 1CbZm/436/2015-37 zo dňa 4.9.2015, ktorým zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 302.897,- eur s príslušenstvom, zmenkovú odmenu a nahradiť trov konania.

3. Námietky voči zmenkovému platobnému rozkazu podala len žalovaná 2/, čím jej vznikla poplatková povinnosť vo výške 16.596,50 eur. Žalovanú 2/ zaviazal súd prvej inštancie zaplatiť súdny poplatok za podané námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu uznesením č.k. 1CbZm/436/2015-46 zo dňa 26.10.2015.

4. Následne dňa 9.12.2015 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalovanej 2/, v ktorom požiadala

o oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaná 2/ je jedinou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti NAVI GRAF, s. r. o. a spoločnosti Navi Logistik, s. r. o. Spoločnosť NAVI GRAF, s. r. o. má splatené základné imanie vo výške 166.000,- eur a spoločnosť Navi Logistik vo výške 5.000,- eur. Súd prvej inštancie mal za to, že jej majetkové pomery tak umožňujú zaplatenie súdneho poplatku.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že účelom a podstatou inštitútu oslobodenia od súdnych poplatkov je, aby nedochádzalo k odopretiu práva na prístup k súdu v prípadoch, keď majetková situácia účastníka objektívne neumožňuje uhradiť súdny poplatok. V danom prípade má súd za to, že nemožno hovoriť o znemožnení uplatnenia alebo bránenia práva žalovanej 2/. Tým, že súd žalovanej 2/ nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, neodňal jej možnosť konať pred súdom, nakoľko nezaplatenie súdneho poplatku za námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu nemá za následok zastavenie konania. Poukázal na stanovisko obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.12.2005, sp. zn. Obpj 3/2005, podľa ktorého súdny poplatok za námietky v zmenkovom a šekovom konaní sa vyrubuje uznesením. Konanie o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu nie je možné zastaviť pre nezaplatenie súdneho poplatku.

7. Nakoľko sa preukázalo nespĺnenie jednej z dvoch zákonom vyžadovaných podmienok pre vyhoviecie návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, súd prvej inštancie žalovanej 2/ oslobodenie od platenia súdnych poplatkov nepriznal.

8. O odvolaní žalovanej 2/ rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3CoZm/36/2016-138 zo dňa 26.8.2016 tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 1CbZm/436/2015-123 zo dňa 15.3.2016 zmenil tak, že žalovanej 2/ priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 50%.

9. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalovaná 2/ nie je bez majetku, má pravidelný príjem a vlastní aj viaceré nehnuteľné veci a obchodné podiely. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že celková majetková situácia žalovanej 2/ neodôvodňuje jej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu.

10. Odvolací súd však po prihliadnutí na pomerne vysoký súdny poplatok dospel k záveru, že nepriznanie aspoň čiastočného oslobodenia by predstavovalo prílišnú tvrdosť, a preto podľa § 220 OSP napadnuté uznesenie zmenil a priznal žalovanej 2/ oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 50%.

11. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolateľka“) podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

12. Dovolateľka uviedla, že vklady žalovanej 2/ do spoločnosti NAVI GRAF, s. r. o. a Navi Logistik, s. r. o., v ktorých bola žalovaná 2/ spoločníkom a konateľom, neboli a ani nie sú majetkom žalovanej 2/, pričom vo vzťahu k osobe žalovanej 2/ tieto vyjadrovali jej právo na podiel zo zisku. V tejto súvislosti žalovaná 2/ poukazuje na to, že obe spoločnosti vykazovali straty, t. j. z majetkovej účasti na spoločnostiach žalovanej 2/ neplynuli žiadne príjmy, rovnako jej neplynuli žiadne príjmy ani z výkonu funkcie konateľa v spoločnostiach. Má za to, že pri posudzovaní danej otázky (príjmov plynúcich z majetkovej účasti spoločníka na spoločnosti), odvolací súd neaplikoval príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, resp. tieto ustanovenia v spojení s ust. § 254 Civilného sporového poriadku nesprávne interpretoval.

13. Ďalej uviedla, že nakoľko odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, mal na základe vykonaných dôkazov dospieť k odlišnému skutkovému stavu, ako k akému dospel súd prvej inštancie. Krajský súd nedospel k správnym skutkovým zisteniam, nakoľko žalovaná 2/ v čase rozhodovania odvolacieho súdu už nebola spoločníkom v spoločnosti NAVI GRAF, s. r. o. ani Navi Logistik, s. r. o. tak, ako nesprávne uviedol odvolací súd, nakoľko obe spoločnosti zanikli bez likvidácie ešte pred

samotným rozhodnutím odvolacieho súdu.

14. Podľa dovolateľky na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že odvolací súd nesprávne vec právne posúdil, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvej inštancie. Dovolateľka poukazuje aj na zlú ekonomickú situáciu oboch spoločností, vyrovnací podiel žalovanej 2/ spojený so zánikom jej účasti v týchto spoločnostiach neprestavoval žiadny príjem do finančného rozpočtu žalovanej 2/, t. j. žalovanej 2/ nevyplynul ani žiadny príjem, resp. iná výhoda z ukončenia jej účasti v daných obchodných spoločnostiach. Dovolateľka má za to, že splnila všetky podmienky potrebné pre vydanie rozhodnutia o oslobodení od povinnosti uhradiť súdny poplatok.

15. Žalovaná 2/ navrhla, aby dovolací súd zmenil rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že žalovanej 2/ priznáva oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu a prizná jej nárok na náhradu dovolacieho konania v celom rozsahu. Alternatívne navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia súdov nižšej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania a priznal žalovanej 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu. Žalovaná 2/ navrhla, aby dovolací súd podľa ust. § 444 rozhodol aj o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania.

16. K dovolaniu žalovanej 2/ sa žalobca v súdom určenej lehote písomne nevyjadril. Vyjadril sa až podaním zo dňa 12.10.2017, doručeným súdu 18.10.2017, teda po uplynutí lehoty 15 dní určenej súdom (lehota na vyjadrenie uplynula dňom 10.10.2017). Z tohto dôvodu dovolací súd na vyjadrenie žalobcu v súlade s ustanovením § 436 ods. 3 CSP neprihliada a v odôvodnení tohto rozhodnutia ani neuvádza jeho obsah.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom (§ 419 a nasl. CSP).

18. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy podmienené záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané; pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

19. Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

20. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. Podľa ustanovenia § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

22. Podľa ustanovenia § 357 CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,

- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmých nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,

23. Podľa ustanovenia § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

24. Pri skúmaní hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP nová právna úprava nerozlišuje rozhodnutia z hľadiska ich formy, ale vychádzajúc z obsahového hľadiska rozhodnutí odvolacieho súdu, vymedzuje neprípustnosť uplatnenia dovolania proti uzneseniam (všeobecne potvrdzujúcim i zmeňujúcim) uvedeným v § 357 písm. a/ až n/ CSP. V tomto prípade ide o procesné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda také, ktoré súd vydá bez toho, aby vec prejednal do jej merita, a preto ich prieskum dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia je logicky vylúčený (viď Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., *Civilný sporový poriadok*, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1384).

25. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vychádza z ustanovenia § 419 CSP, podľa ktorého je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP je koncipovaná aj negatívne. V zmysle ustanovenia § 421 ods. 2 CSP nie je dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP. Zároveň nie je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP ani v prípadoch obsiahnutých v ustanovení § 422 ods. 1 CSP. Rozhodnutie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu nie je uvedené v ustanovení § 357 písm. a) až n) CSP a zároveň sa naň nevzťahuje ani ustanovenie § 422 ods. 1 CSP.

26. Otázka prípustnosti dovolania, keď prípadná prípustnosť dovolania by mala byť daná len na základe toho, že a) počas právnej úpravy existujúcej v čase rozhodovania o predmetnej povinnosti na súde prvej inštancie bolo možné proti takémuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podať odvolanie (podľa aktuálnej právnej úpravy to už možné nie je) a b) súčasná právna úprava v Civilnom súdnom poriadku bez prechodných ustanovení zaoberajúcich sa vznikom podobných situácií neposkytuje jednoznačné riešenie vzniknutej situácie vo svojich ustanoveniach týkajúcich sa (ne)prípustnosti dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP.

27. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca musí sa od neho odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvôle a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej

argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom (viď. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 274/2007 zo dňa 11. októbra 2007 a sp. zn. III. ÚS 341/2007 zo dňa 01. júla 2008).

28. Účinnosťou Civilného sporového poriadku došlo aj ku koncepcnej zmene právnej úpravy týkajúcej sa prípustnosti odvolania proti uzneseniu podľa ustanovenia § 357 CSP. Proti uzneseniu vydanému podľa Civilného sporového poriadku, ako jednej z foriem rozhodnutia, zásadne odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov, ktoré sú v zákone taxatívne vymenované.

29. Podľa ust. § 375 CSP je možné podať odvolanie aj proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné. Je zrejmé, že sa bude jednať o rozhodnutia procesnej povahy, ktoré nemôžu ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej, a zákonodarca zároveň jednoznačne určil spôsob, akým odvolací súd o takomto odvolaní rozhodne - odmietne ho podľa § 386 písm. c/ CSP. Podľa Civilného sporového poriadku tak de facto dovolací súd nebude rozhodovať o uzneseniach, proti ktorým nie je prípustné odvolanie podľa § 357 CSP, pretože takéto rozhodnutia sa nestanú ani predmetom preskúmania odvolacím súdom.

30. Účelom zákonodarcu v rámci novej právnej úpravy sporového konania bolo aj odbremenenie odvolacích súdov od rozhodovania o odvolaniach proti rozhodnutiam bez zásadného procesného významu a netýkajúce sa rozhodovania o veci samej. Na základe vzájomných systematických súvislostí tak možno uzavrieť, že zákonodarca mal takýto úmysel rovnako tak vo vzťahu k dovolaciemu súdu, pričom tento úmysel sa zároveň odzrkadlil aj v samotnej právnej úprave týkajúcej sa dovolacieho konania.

31. Dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, teda nesprávnym právnym posúdením veci (§ 432 CSP). Podľa právnej úpravy platnej v čase vydania napadnutého rozhodnutia (OSP), by nebolo dovolanie prípustné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa ust. § 239 ods. 3 OSP bola prípustnosť dovolania vylúčená proti uzneseniam odvolacieho súdu týkajúcich sa oslobodenia od platenia súdnych poplatkov.

32. Ustálená judikatúra zároveň zastávala názor, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP) je relevantným dovolacím dôvodom, avšak nezakladá aj prípustnosť dovolania. Právne posúdenie veci je realizáciou vlastnej rozhodovacej činnosti súdu, ktorou sa strane sporu neodnímajú žiadne procesné práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok dával. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis, a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (viď R 54/2012 a sp. zn. IV. ÚS 196/2014 zo dňa 27. marca 2014).

33. Využitím jednotlivých interpretačných metód (či všeobecných myšlienkových úsudkov) s poukazom na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok, akcentujúc výsledok súdom podaného výkladu, ktorým má byť prioritne spravodlivé usporiadanie procesných vzťahov, dovolací súd uzatvára, že dovolanie podané proti napadnutému rozhodnutiu o čiastočnom oslobodení od platenia súdnych poplatkov (a jemu typovo a druhovo podobným rozhodnutiam) je neprípustné. Neexistencia všeobecného záujmu na rozhodovaní dovolacieho súdu o právnych otázkach vyvstávajúcich z procesných rozhodnutí bez presahu do merita veci, ktorá je zrejmá ako z predchádzajúcej právnej úpravy, tak i právnej úpravy tej súčasnej, neumožňuje dovolaciemu súdu realizovať dovolací prieskum v konkrétnej veci.

34. Uznesením, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku za námietky, nemohlo dôjsť ani k odňatiu možnosti účastníkovi konania konať pred súdom. Dovolateľ sa nenachádza v situácii, ktorá by mu bránila a znemožňovala uplatniť obranu v konaní pred súdom. Dočasná nepriaznivá finančná situácia v stave, kedy nezaplatenie súdneho poplatku neznamena zastavenie konania, ani obmedzenie procesných oprávnení odporcu, nie je zamedzením alebo

obmedzením prístupu jednotlivca k súdu takým spôsobom alebo v takej miere, že by uvedené právo bolo zasiahnuté v samej svojej podstate. Tieto závery sú súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. V závere dovolací súd už len akcentuje konštantne judikované závery ústavného súdu, podľa ktorého rozhodovanie o oslobodení od súdnych poplatkov samo osebe nemôže byť predmetom ústavnej ochrany, i keď sa jeho výsledok môže dotknúť niektorého z účastníkov konania, pretože samotný „spor“ o oslobodenie od súdnych poplatkov vzhľadom na podstatu konania nedosahuje intenzitu opodstatňujúcu porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa (podobne rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 788/09). Ústavný súd už judikoval, že samotné nepriznanie oslobodenia od súdneho poplatku ešte nesignalizuje porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu (II. ÚS 142/04, III. ÚS 559/2011).

35. Dovolací súd v tomto smere poukazuje aj na závery formulované v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. júla 2017, sp. zn. 4Obdo/18/2017, ktoré bolo publikované ako judikát v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018 pod R 81/2018, ktoré rieši analogickú situáciu a právna veta ktorého znie: Proti rozhodnutiu o súdnom poplatku vydanom súdom prvej inštancie v čase účinnosti právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku umožňujúcej podanie odvolania, pričom podľa § 357 Civilného sporového poriadku ale odvolanie proti tomuto rozhodnutiu už nie je prípustné, nebude prípustné ani dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

36. Na základe uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ je procesne neprípustné, a preto jej dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

37. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.